

Agatha Keyguard

Névtelen alku

Vörös. Ez volt az első szín, amit közrefogta Zhen meglátott a Soul-Trade Expressz hatalmas, labirintusszerű belsejében. Ott volt a krémszínű falak között, a fa és bronz díszítések árnyékában, a bársonyhuzatokon, a sötét függönyökön. Az ő fejében Zhen számára ez a vérrrel szerzett jészerencse színe volt, ami folyamatosan emlékeztette, miért is akart kishalként feljutni egy olyan vonatra, ahol nyereségre éhes vízisárkányok mosolyognak rá.

A kettes licitkocsi előtere viszont mélybarna volt. A szilárdág és a szegénység színe.

Zhen hátrébb lépett a lábai előtt sötétlő vértócsától, ami hígított festékként kenődött szét a fényezett padlón. Az előtte, földön vonagló férfi még élt, de a testét ezernyi, felnyílt seb tette mozgásképtelenné. Elhaló nyöszörgése átokként ült meg az elfojtott puszogások zsvivájában.

– Teljesen megőrült! Rátámadt a vendégekre, aztán hirtelen, mintha feltépték volna...

– Azt beszélik, a függöny mögé nézett, mielőtt megőrült volna!-

– Vajon kidobják, vagy megvehetjük?

Zhen némán állt a férfiak és nők alkotta gyűrűben. A férfit nem ismerte a férfit, aki és nem tudott róla mást, minthogy másodpercekkel korábban tébolyultként, ököllel ütni kezdte ütni a licitszoba ajtaját. Egy idő után Szemei fennakadtak, mozgása darabossá vált, ha-meg-megállt, minden izma remegett. Körmeivel a vaspántokat feszegette, de az ajtó ellenállt. Ezután eltorzult, hálottsapadt arccal Zhen fordult felé fordult. Zhen nem tudta biztosan, hogy ő, vagy a lassan megérkező vendégek vonták magukra a figyelmét. Néhányan rémülten hátrálni kezdtek, és azonnal megrázták a jegy mellé kapott Kalauzhívót, de a hangtálakéhoz hasonló dallamok

[szerk1] megjegyzést írt: Ez csak egy javaslat (itt és a szöveg egészében az összes belenyúlás), nem muszáj pont ennek lennie. Azért írtam át, mert valójában nem fogja közre – krémszínűek a falak, bronzok a díszítések stb. > Esetleg az „ez a szín mindenütt ott volt a...” is működhet?

[szerk2] megjegyzést írt: Jó!

[szerk3] megjegyzést írt: Testérzet: zsigeri reakció a látottakra. Egy rövidebb mondat is elég, pl. torkában dobogott a szíve, vagy ilyesmi, amiről az olvasó tud következtetni, hogy még ha kívül nem is látszik a karakteren, de valamilyen reakciója van az előtte történetekre. Ahol annyit írok, „Testérzet”, ott ezt a hosszú kommentet gondolom 😊

[szerk4] megjegyzést írt: Ez hangulatos, de nem lesz egyértelmű belőle az olvasónak, mit is lát Zhen. Lehet, érdemes lenne itt kihúzni ezt, és beletenni később (akár a következő mondat után, akár a következő bekezdésbe) a pontosabb leírását a sebeinek? Ha kicsik a sebek, akkor a feltépték szó zavart okozhat. Ha nem kicsik a sebek (lejjebb egy melkassé, + négy másik van említve), ezt egyeztessük össze.

[szerk5] megjegyzést írt: Hangulatos, jó lenne ezt az elemet felhasználni, de itt kissé kilóg. Esetleg: alig hallatszott?

[szerk6] megjegyzést írt: Ütős! Jó horog.

[szerk7] megjegyzést írt: Mit gondol? Mit érez? Bajban van? Helyesen cselekedett?

[szerk8] megjegyzést írt: Ez hogy néz ki? Mi ez?

ezúttal nem vezettek ide egyetlen vonatszolgát sem. Ahogy figyelte őt, Zhen nyelvén égtek a szavak, torkát kaparta a némaság. Amikor a tébolyult férfi ~~hirtelen~~ a tömeg felé indult, Zhen ajkai szétnyíltak és ezzel egyidőben a férfi mellkasa is. A vágás csontig hatolt. A fájdalom és a kilátszó bordákról lecsöpögő vér megtörte a lendületét, amit Zhen ki is használt. Egymás után négy sebet nyitott ~~rajta~~.

– Bármi is szállta meg, szerencsénkre a testben is kárt tett. Hol van már egy átkozott Kalauz?

~~Zhen ujjai a mellette álló úriember szavaira~~ haragosan ~~szorultakította~~ meg az eddig kezében tartott, megbarnult licitkönyv~~önet~~. Senki sem hallotta meg ~~korábban~~ kiejtett szavai~~kat~~, ~~ahogy és~~ senki sem vett különösebben tudomást a létezéséről. ~~A kiejtett szóval együtt, ő sem volt~~ érzékelhető mások számára.

Mély levegőt vett. Tüdejét megtöltötte ~~a vér,~~ a vonat belsejét uraló fém, ~~bőr~~ és ~~vérbőr~~ illata, amibe gyomorforgató~~an~~ ~~szagként~~ vegyült a többi utas parfümjé. Igyekezett semlegességet erőltetni az arcára, lenyugtatni az elméjét, de a késztetés ~~erősebb volt~~. A ~~zsongás elhallgatott egy~~ pillanatra, ~~amikor a~~ ~~hatodikz-ötödik~~ seb is felnyílt ~~a férfi mellkasán~~ és a fájdalmas ~~halálhörgés~~ ~~nyöszörgés~~ megszűnt. A ~~halálos csöndben az ekkor bekapcsolt hangszórók recsegése fülsüketítő~~ zajnak tűnt.

– Tájékoztatjuk tisztelt ~~vendégeinket~~, hogy a kettes licitkocsiban meghirdetett árverést egy óra késéssel fogjuk megkezdeni. ~~Kérjük, hogy a zavar elhárításaig vonuljanak vissza hálófülkékbe és~~ a Kalauzaink felszabadulásáig ne kössenek egyéni üzleteket. Megértésüket köszönjük!

~~A bejelentéssel egyidőben négy Kalauz~~ ~~vált ki a semmiből és~~ lépett a mozdulatlan férfi mellé. ~~Semmiből kivált a~~ ~~Alakjuk~~ tökéletesen emberi volt, sötétkék egyenruhájuk ~~semmiben sem~~ különbözött a szokványos, nyugati vonatok alkalmazottai által viselttől. ~~Arctalan, szürkés fejük~~ minden irányban egyforma volt, ~~nem volt szőr, amin a kalauzsapka elesészható voltna~~. Úgy mozogtak, akár a ~~tökéletes~~ bábok. Szemek nélkül pásztázták végig a vendégeket, miközben

[szerk9] megjegyzést írt: > Ez a bekezdés egy visszaemlékezés. Ha ezek az információk már az elején fontosak, van esetleg valami oka, hogy nem ezzel a jelenettel kezdődik a történet? (1. bekezdés után)
> A helyszínt nem látjuk – hogyan gyűlik tömeg egy vonatkocsi bejárata előtt? Ennyire nagy, vagy Zhen mögött tolonganak az emberek?
> Mire gondolt Zhen, miközben ez az egész történet? Miért cselekedett? Láthatóan ő tud valamit, amit mi még nem, hiszen kaparja torkát a némaság – érdemes lehet megosztani az olvasóval itt néhány támpontot arról, miért cselekszik a karakter. Félelem? Muszáj? Sarokba lett szorítva, csak mi még nem tudjuk miért?

[szerk10] megjegyzést írt: Zhen válla mögül nézzük az eseményeket – ő úriemberként gondolna erre a férfire? Ha nem erre utalt a szó, hanem egy gazdag, jólöltözött férfire, akkor azt érdemes pontosítani.

[szerk11] megjegyzést írt: Ha nem láthatatlan, ezt a mondatot érdemes vagy húzni, vagy pontosítani, mire is gondol.

[szerk12] megjegyzést írt: Innen nekem hiányzik egy testéretet, vagy egy érzékszervi benyomás, vagy egy leírás.

[szerk13] megjegyzést írt: Ide a környékre még egy mondatra szükség lenne, akár egy leírásra, akár Zhen érzésére, gondolatára, akár mindkettőre.

[szerk14] megjegyzést írt: Utasainkat, mert vonat?

[szerk15] megjegyzést írt: Mindenki? A többi licitkocsiból is?

[szerk16] megjegyzést írt: Első mondat felénél felmerül az olvasóban, hogy mégis honnan jöttek, majd a következő elején tudja meg. Ez a pillanatnyi zavar kidobhatja a szövegből, ezért érdemes az információkat sorrendbe helyezni.

[szerk17] megjegyzést írt: Ez mégsem annyira emberi.

körbevették a földön fekvő ~~testet egykor vendégként kezelt férfit~~. Az utasok megkönnyebbült sóhajtottak ~~fel, ai közben~~ eEgy Kalauz kivált a csoportból és a kijárat felé kezdte terelni az összegyűlt tömeget. Zhen ~~s~~Szokatlanul óvatosnak ~~tűnt látta őket, forgatta arctalan fejét,~~ mintha keres~~netek volna~~ valakit. ~~Falán a gyilkost, de lehet volt valami más oka volt a késlekedésüknek.~~

~~Miközben~~ A másik két Kalauz egy ~~semiből előhívott kristálytartályba zárta a halottat.~~ Zhen tarkóján tűszúrászerű bizsergés futott végig; valaki figyel~~te~~. A folyamatosan kavargó, ~~leginkább emberi tömegben egy különös alakon akadt meg a tekintete.~~ Egyszerre volt nőies és férfias, egyszerre lehetett a kelet és nyugat szülöttje. Mandulavágású, hidegkék szem ~~érdeklődően fordult felé~~ ~~érdeklődően.~~ Az alak óvatosan megigazította; fekete kalapját ~~óvatosan igazította meg~~ a fején.

Zhen testén hidegrázásként futott végig a pánik. ~~De az alak N~~nem vehette észre, ~~mit tett~~. Nem hallhatta ~~mega szavait~~. A következő pillanatban az idegen elfordult. Zhen mellkasából ~~pedig~~ lassú, ~~megkönnyebbült~~ sóhaj szakadt fel.

~~Zhen az elé lépett egyő Kalauz. Szétrepedt szájábólra pillantott, amiből kútmélyről hangzó leheletként kúsztak elő a mondatok. Bár a látvány már nem okozott különösebb meglepetést, Zhen gerincén így is végigkúszott a hideg.~~

– Kérem, fájadjon vissza a kabinjába!– Az aukció egy óra múlva kezdődik.

~~Zhen az elé lépő Kalauz szétrepedt szájára pillantott, amiből kútmélyről hangzó leheletként kúsztak elő a mondatok. Bár a látvány már nem okozott különösebb meglepetést, a gerincén így is végigkúszott a hideg.~~ A Kalauz mögött a ~~tébollyutat-holttestet~~ épp leltárba vették. Az ~~egyikz~~ ~~intező~~ vonatszolda kesztyűtlen ujjai úgy jártak a tartály ~~felszínén~~, mintha egy láthatatlan abakuszt pörgetne, érintései nyomán pedig számok és szavak jelentek meg a ~~levegőbenfelületén~~. A folyamatosan mozgó kéz csuklóján egy kőalakú pecsét ~~vált láthatóvá,~~ ami megfolyt tintaként kapaszkodott a ~~csontfehér~~ bőrbe.

– Ma estére inkább visszavonulok – bólintott Zhen.

[szerk18] megjegyzést írt: Csak mert nem tudjuk, most miként kezelik.

[szerk19] megjegyzést írt: A licitkocsin belül vagy kívül vagyunk? (Bocsánat, ha belül, ez esetben az utasok össze tudnak gyűlni a sebesült felett, viszont jó, ha belekerül a szövegbe feljebb, mert számomra ez az „előtér” szó alapján nem volt világos.) - Ez később kiderül, viszont itt hagyta ezt a kommentet jelzésnek, mert már itt tudnunk kell.

[szerk20] megjegyzést írt: Zhen erre hogyan reagál? Mit érez? Mit gondol?

[szerk21] megjegyzést írt: Ez hogyan néz ki, mármint ennek a dolgnak az előhívása? Honnan tudjuk, hogy ők hívták elő? Van valami mozdulat, amivel ezt teszik? Hogy néz ki a tartály? Henger, áll, fekszik? Bele kell emelniük?

[szerk22] megjegyzést írt: Vannak az embereken és Kalauzokon kívül más lények is? Ha nem, akkor pontosítani érdemes.

[szerk23] megjegyzést írt: Ebből a leírásból nagyon kevés derül ki, a következő mondatban igazából pontosabb képpel ismerteted a második részét a szem leírásával. Ha fontos karakter lesz ez a személy, akkor ide jobb lenne egy pontosabb leírást hozni róla. (Mitől nőies és férfias? Az alkata? Ruhája? Haja? Arcformája? Vállszélessége?)

[szerk24] megjegyzést írt: Ez az illető már figyel, ezt vette észre Zhen.

[szerk25] megjegyzést írt: Miért könnyebbül meg Zhen, amikor elfordul a kékszemű alak? Nem tudhatja, hogy tényleg nem vette észre, és nem fog róla szólni egy Kalauznak fél perc múlva.

[szerk26] megjegyzést írt: A szürke arcon van egy repedés ami szájként funkcionál, vagy van egy száj rajta, ami felrepedt?
+sorrend (végén írok róla)

[szerk27] megjegyzést írt: Ha érintés van a mondat második felében. Hol jelennek meg a számok és szavak a levegőben? Az üveg felett?

[szerk28] megjegyzést írt: Ez ott volt eddig is, csak most lesz látható, vagy megjelenik? Mi van a pecséten, ezt Zhen tudja? Ha nem, érdekli? Ez furcsa ebben a világban?

[szerk29] megjegyzést írt: Nem szürke a bőrük?

– Ahogy óhajtja. Pihenje ki magát... Mr. Aoyun.

A Kalauz elhaló hangja bizonytalanul csengett, de nem tett fel kérdéseket semmit. Zhen büszkén felemelte előre szegte az állát, és hátát fordított a Kalauznak, az előtérnek, és követve a tömeget a szállások felé. Csak a hálókabin megfakult vörösében hagyta, hogy az ereiben zubogó félelem utat törjön magának, hogy a Hátát elhagyja az erő és karján végigfut ssott a jól ismert zsibbadás. Remegve ült le az ajtó tövébe, hátát a masszív falnak döntötte. Az egyszemélyes emberes szobát csak az ablakon túli, galaxist idéző éjszakai égbolt fénye világította ák be. A Színes csillagködök, amikben a csillagok kusza, lassú mozgással keringtek a végtelennek tetsző, magas fű felett.

Zhen maga elé emelte a kopott, néhol megégett licitkönyvet, aminek borítóján az elmosódott, egymásba fonódó írásjelek *Aoyun* licitkönyvét mutatták nevét adták ki. Ismerte az összes benne foglalt szabályt, árverési eredményt, az Expressz-en töltött idő minden mozzanatát. Tudta, hogy eEnélkül fel sem léphetett volna a vonatra, hogy a A személyes licitkönyv ugyanolyan, ha nem értékesebb volt a felkínált áruknál... de ez a könyv nem hozzá tartozott.

– Holnap megszabadulok az átkodtól – suttogetta a megsárgult lapoknak. – Addig maradok a vonaton, amíg ki nem tépik belőlem.

A könyvön átfutó fények gúnys mosolyként törtek meg a borító ráncain.

*

Másnapra a vonaton ahí-kívüli világ teljesen megváltozott. Az étkezőkocsi ablakából tisztán lehetett látni a felcserélődött földet és ég-egyet látványát, ahogy a A madarak az ég mélyén repültek, míg a fel-felbukkanó állatok a földből lefelé növe fák kusza, ösvényszerű ágain

[szerk30] megjegyzést írt: Hol vagyunk? Mit lát a karakter? (Itt leírás kiváló lehetőség atmoszférateremtésre: ha Zhen ingerült, ha meg van feszülve, ha fél, azt mind tudod jelezni két mondatnyi leírással.)

A helyszínről hiányosak az olvasó ismeretei – hogy vagon, hány licitkocsi, hány utas, átmehetnek a kettes licitkocsiba tartók a többin? Ha be sem lehet lépni oda, mit tesznek azok, akik a másik oldalán voltak elszállásolva? Milyen módszerrel világítanak? Elektromosság vagy lámpás/olajlámpás? (Ebből pl. tud következtetni az olvasó, hogy egy hatalmas gözmozdonyt kell-e elképzelnie.) - az utolsó két kérdésre később lesz válasz, de itt hagytam őket, szintén azért, mert itt ezt már jó lenne tudnia az olvasónak.

[szerk31] megjegyzést írt: Ezt vissza tudja tartani?

[szerk32] megjegyzést írt: Por, plazma és gáz?

[szerk33] megjegyzést írt: Ez honnan került elő? Nála volt? (Gondolom, ha licitálni indult, igen?) A kezében volt végig? Vagy valami belső zsebében? Mekkora ez a könyvecske?

Ha végig nála volt, és fontos – annak tűnik – akkor ez itt nagyon későn van, hogy szólj a létezéséről.

formázott: Betűtípus: Nem Dólt

egyensúlyoztak. A vonat mellett sárgás felhőfoslányok suhantak el, **alattuk elmosódott foltként világított nap.**

[szerk34] megjegyzést írt: Ha ez a reggeli látvány, a nap nem a föld irányából (ez esetben fentről) kel „fel”?

Zhen egy indiai házaspárral közösen költötte el a reggelijét, így rövid időre elfelejthette a tegnap este történeteket. Mindössze egy félmondatot szenteltek a szerencsétlen esetnek, összekötve a kettes licitkocsi árverésének eredményével. A kristálytartályba tett, **széttépett férfi** hamar gazdára talált.

[szerk35] megjegyzést írt: Valójában nem lett széttépvve.

– A kettes kocsiiban mindig rövidek licitek, alig három órák – morgott a férfi. – De majd most! A **nNégyesben!**

Zhen **vidáman bólogatott**, hiszen míg a kettesben leginkább a testrészek, belső szervek és tárgyakba zárt szellemek árverése zajlott, a négyes különlegessége a ritkaságokban rejlett. A **mágikus tárgyak mellett itt kerültek kalapács alá az emberek és más lények múltjának darabjai, készségei, amiket a vevő utána kedve szerint építhetett be a saját életébe. Ugyanitt vették listába az átkozott neveket is.**

[szerk36] megjegyzést írt: Mitől vidám? (annak tetteti magát, vagy az?)

A reggeli végére Zhen már mindent tudott az előzetes listáról és az ott felsorakoztatott tételek vélhető nyitóösszegeiről.

[szerk37] megjegyzést írt: Ja, hogy ez egy *ilyen* hely! Ez az infó itt, tekintve, hogy egészen eddig a kettes licitkocsi előterében voltunk Zhennel, későn van.

~~Pár-Néhány~~ órával később a pár ~~előzékenyen~~ visszavonult pihenni, Zhen pedig a harmadik csésze teája közben, még fél füllel hallgatta az utasok lagymatag beszélgetését a globális piac jelenlegi állásáról, az érzelmek, készségek értékéről és az emlékezetesebb aukciók nyereségeinek és veszteségeinek megvitatásáról. Már senki sem emlegette ~~fel~~-a tébolyult férfi esetét.

Zhen mélyet sóhajtott a fűszeres oolong_tea gőzéből. Megkönnyebbülten simított végig az **időrágta könyvön.**

[szerk38] megjegyzést írt: Hol van a könyv?

Hamarosan vége lesz.

Zhen alig kortyolt a teájába, az étkezőkocsi függőnyei hirtelen összezártak. Vénarancs félhomály burkolta be az utasokat, az asztalok felett pedig gömbhal méretű fények gyúltak, szelíd fényt árasztva maguk körül.

[szerk39] megjegyzést írt: Ha ez egy rémisztő, szokatlan szituáció, ide másik szót érdemes keresni. Fény – szóismétlés, és ezek szerint mágiával oldják meg a világitást?

A vonat így jelezte, ha egy veszélyesebb zónán haladt keresztül.

[szerk40] megjegyzést írt: Nem egészen értem, hogy a függöny behúzása milyen védelmet biztosít? Ha pedig nem biztosít védelmet, akkor miért jelzi a vonat, hogy veszélyes helyen járnak? Miféle veszély lehet ez?

– Úgy látom, ma különösen nagy a forgalom.

[szerk41] megjegyzést írt: Ezt nem értem.

A furcsán udvarias hangra Zhen bőrén apró pókként futott végig a hideg.

Felpillantott A gömb holdsárga fényt vetett az asztala mellett megjelent idegenre, akinek A gömb holdsárga fényt vetett rá. Nyugati öltözéke az angol gyarmatosítókat idézte, ahogy az illata is inkább a nyugati ember édesen savanyú, enyhén olajos aromáját hozta. Mandzsettáin apró kövek szikráztak, világos, szoborszerű vonásait rövidre vágott, szőke haj keretezte, ami még a kalap levétele után is jól fészült maradt.

Kétség sem fért hozzá; ezt az alakot látta tegnap a tömegben.

– Valóban – bölintott Zhen, apró mosoly mögé rejtve a gyomrát markoló rossz érzést. – Az itt maradtak legtöbbje a négyes licitkocsi megnyitására vár.

Az idegen mandulavágású, mélykék szemében kíváncsi ezüsthény csillant, szája szélén halvány mosoly játszott.

– Ezek szerint többen is valami érdekesre számítanak. Meg tudná mondani, jelenleg melyik a legérdekesebb áru az előzetes listán?

Zhen egy pillanatra lehunyta a szemét, mintha gondolkodna. A kínai festményeket idéző idegenről Aoyun könyvében semmilyen információt nem talált, a vonaton hallott szóbeszéd pedig ugyanolyan ellentétesek voltak, mint az alak kinézete. Sokan a licittermek gyakori vendégeként hivatkoztak rá, míg mások szerint bár megbízható üzleti partner, mégis kevészer mutatkozik az árveréseken. Zhennek megfontolt választ kellett adnia.

[szerk42] megjegyzést írt: Ezt nem értem, hogyan kellene elképzelni.

[szerk43] megjegyzést írt: Mikor hallotta ezeket? Tegnap elment a kabinjába, utána a reggelinél vettük fel a fonalat vele. Mikor az alak elfordult tőle a kettes licitkocsi előterében, megkönnyebbült – de mégis utánakérdezett?

[szerk44] megjegyzést írt: Mivel ellentétes a kinézete? Mivel ellentétes az ezután kapott információ?

– Úgy hallottam, három is van. Az egyik kétségtelenül a nőiesség.

– Nem meglepő – hümmögött az idegen. – Ritkán dobja el magától bárki is, ha egyszer megszerezte. Mi a következő?

– Egy élő festmény, ami portálként használható.

– Óh! Másik világba, vagy az ismert világ egy pontjára?

– Erről sajnos nem tudok többet, de az ismert világ egy eddig fel nem fedezett pontja is megfelelhet egy másik világnak.

– Ez egy érdekes meglátás. Megengedi, hogy csatlakozzak?

Az idegen **illedelmes mozdulatára** Zhen egy hasonló intéssel felelt. Ahogy egymással szembe kerültek az elzárt függönyök mögül hol erős, hol gyenge koppanások visszhangoztak. Zhen bár ösztönösen odanézett, ennél több időt nem **fordítottszentelt** rá. **Nem akart úgy járni, mint a tegnapi tébolyult.**

[szerk45] megjegyzést írt: Milyen mozdulatot tesz?

– Milyen kitartó – mosolygott az idegen, közönyösen maga elé húzva az itallapot. Mozdulatára a kopogásokhoz halk, női sírás társult. – **Mindig azt képelem, hogy ilyen lények dörömbölnek a vesztés licitélők mellkasában, vagy azokéban, akik nem jutottak fel a vonatra.** De térjünk vissza a listára. Ön szerint mi a harmadik tétel?

[szerk46] megjegyzést írt: Ó, ez egy nagyon fontos infó! És nagyon-nagyon későn van itt. (Tudom, hogy mondják az elején, hogy benézett a függöny mögé, de mivel nem látjuk a helyszínt, és nem tudjuk, hogy épp egy veszélyes helyen haladnak át, gömbhálványokkal és kopogással a vonat külsején, ezért nem fogja tudni összerakni az olvasó.)

[szerk47] megjegyzést írt: ?

[szerk48] megjegyzést írt: ?

– Egy név.

~~Zhen ismét szájához emelte a csészét.~~ Még ha egy pillanatra is, de az idegen erre a válaszra ledobta magáról a közönyösség álcáját; szemöldökét érdeklődve ~~vonta-felszaladt, a kezébe vett itallap vizsgálata megakadt.~~ Zhen ismét szájához emelte a csészét.

– Érdekes árunak hangzik. Lehet tudni, miféle névről van szó?

Az idegen kitépett egy címkét az itallapból és ráfűjt. A papírszemcsék pernyévé váltak, majd egy csésze, forró eszpresszóvá álltak össze. Ezen a helyen mindenki így rendelt, mégis ez a kávé sokkal feketébbnek tűnt **a szokásosnál**, az illata pedig vadászsasként terült szét az oolong tea könnyed aromája felett.

– Azt beszélnek, ez egy átkozott név, amit nem lehet meghallani, ezáltal és emiatt kiejteni sem
– felelte Zhen. Nem bírta megállni, hogy ne pillantson Aoyun licitkönyvére, ami néma bűnősként
olvadt a félhomályba.

[szerk49] megjegyzést írt: Hol? Az asztalon?

– Szóval egy istennév – hűmmögött az idegen. – Rég volt szerencsém hasonlóhoz. Van egyéb különlegessége, azon kívül, hogy kiejthetetlen?

Kedves Agatha!

Érdekes, misztikus történetkezdet olvashattam a tolladból, köszönöm!

(1) Főszereplő karaktere, motivációja

Zhen helyzete izgalmas: egy olyan helyen van, ahol nem kellene lennie, olyan módon, ami egészen biztosan tilos. Ráadásul egy férfi megölésével indul a történet, amit ő maga követ el.

Ami fontos az ő karaktere szempontjából, hogy **milyen embernek szeretnéd mutatni**. Ha Zhen egy pozitív szereplő, aki megvéd másokat, akkor is, ha nem ismeri őket, és talán meg sem érdeklik, akkor érdemes végiggondolni, hogy a reakciója és a potenciális veszély hogyan viszonyulnak egymáshoz. A tébolyult férfi fegyvertelen: mi a legrosszabb, amit tenni tud az utasokkal, mielőtt még valaki lefogná? Mi az, amiért meg kell halnia? Ha tud valamit, ami miatt meg kell halnia, és azt szeretnéd megmutatni, Zhen egy számító, könyörtelen karakter, (vagy esetleg kétségbeesett?) akkor az olvasónak ezt el kell mondani (hogy a férfi tud valamit, ami Zhennek baj).

Amit még érdemes átgondolni a főszereplővel kapcsolatban, hogy nagyon **kevés derül ki róla** a sűrű események közepette. Később ugyan össze tudja rakni az olvasó, hogy egy átoktól akar

megszabadulni, de eltelik két oldal úgy, hogy nem értjük, miért csinálja azt a karakter, amit. Nem kell minden kártyáját kiteríteni az első bekezdésben – viszont, ha az olvasó tudja, hogy mi fog számára kockán (pl. jaj, le ne bukjak, mert a licitasztalon végzem) akkor könnyebben bevonódik.

A **narratív távolság** nagy az elbeszélő karakter és az olvasó között. Láthatad feljebb, sokszor kérdeztem rá, mit gondol és mit érez Zhen – ha nem csak a cselekvést látja az olvasót, hanem egy kicsit közelebről a történet főszereplőjének gondolataiba, lelkébe is belátást kap, érdekelni fogja a sorsa – megint csak jobban bevonódik.

(Cikk a narratív távolságról: <https://igyneveldaregenyedet.blogspot.com/2015/05/narrativ-tavolsag-1-bevezetes.html>)

A **testérzetek** szintén abban segítenek, hogy az olvasó jobban képbe kerüljön azzal, mit érez a szereplő. Lehet, hogy könnyed hangon beszél, de ha az olvasó tudja, hogy közben örülten dörömböl a szíve, akkor azzal megmutatod, hogy mit mutat és mi a valóság anélkül, hogy kimondanád. Érdemes ezeket a zsigeri reakciókat alkalmazni olyan helyeken, ahol olyan esemény történik, ami erős érzelmi reakciót kíván meg a karaktertől, mert bár klisésnek érezheted őket, az olvasóknak hiányozni fog. (Például az emberölés, a gyanú felmerülése, hogy lebukott, vagy a vonat jelzése a veszélyre.)

(Cikk az érzelmi hatásról: <https://igyneveldaregenyedet.blogspot.com/2015/12/az-olvaso-es-az-erzelmi-hatas-2-mely.html>)

Cikk a testérzetekről: <https://tehetsegirostudio.hu/2024/02/02/testerzet/>)

(2) Tér, idő, helyszín

Viszonylag **kevés leírás** van a részletben, ami alaphelyzetben nem lenne nagy gond, viszont itt problémát okoz, mert nem egy egyszerű vonaton ül a karakter, amiről az olvasó jó eséllyel tudja, hogyan néz ki, mekkora stb., hanem egy misztikus helyeken áthaladó, licitkocsikkal, háló- és étkezőkocsikkal felszerelt, veszélyes és izgalmas expresszvonaton, ahol nem okoz egy hirtelen, erőszakos és megmagyarázhatatlan emberhalál nagyobb felhördülést.

Ha a helyszínről szóló releváns információk nem jelennek meg időben, akkor az olvasó a saját ismeretei alapján beilleszt valamit a helyére, (pl.: nem tudjuk, mekkora a hely az előtérben, az olvasó azt gondolja, ez egy átlagos vonatkocsi, így nagyjából öt ember férhet el ott.) Amikor

ezzel ellentétes információt kap (pl.: a férfinak van helye összeesni, tömegről van szó) akkor az pillanatnyi zavart okoz neki és **kidobja a történetből**. Ezt mindenképp szeretnénk elkerülni.

A szerkesztésben látsz olyan kérdéseket is a világról, környezetről, amiket később megválaszolsz – ezek azért vannak ott hagyva mégis az oldalsávon, mert ez az utolsó pillanat a szövegben, amikor ennek az információnak szerepelnie kell, különben az olvasó megakad. (Több esetben jobb, ha már előbb felbukkan az információ.)

Ugyanezt a pillanatnyi zavart okozhatja az is, ha a gyorsan, pillanatok alatt egymás után következő **történések sorrendje nem lineáris**. Pl.: először Zhen elé lép a Kalauz, aztán megszólal, aztán erre valamit reagál a főhős. Ha először megszólal a Kalauz, majd ezután derül ki, hogy Zhen elé lépett, akkor ez a mozzanatok közt ugrálás, mintegy visszautalás kizökkenti az olvasót.

Helyszínnel és világépítéssel kapcsolatos kérdések: Mekkora a vonat? Hány licitkocsi van? Mindenkit, az összes kocsiból visszaküldenek a saját szállására? Ha ez egy elegáns hely, miért hord beltéren kalapot a kékszemű karakter? Vagy ebben a világban más udvariassági szokások vannak érvényben? Mi a világ – Zhen világképének – alapja? Kína, Európa, valami más? (A megszólítás Mr. volt egy ponton, korábban viszont arra volt utalás, hogy keleten vannak, „sötétkék egyenruhájuk nem különbözött a szokványos, nyugati vonatok alkalmazottaitól.”) A vonaton kívüli világ milyen fejlettségi szinten áll? Miért nem jelentenek meglepetést a Kalauzok a repedésszájukkal? Vannak máshol is ilyenek? Vagy Zhen már régóta a vonaton van? Miért nem merül fel a rendőrség hívása? Ha mindenki, aki felkerül a vonatra a vonat tulajdonába kerül, akkor ezt említeni kell valahol.

Nem kell mindent megválaszolni a szövegen belül, de miután megválaszoltad őket magadnak, érdemes ezzel a szemmel is végigmenni majd a történet kezdésén.

Összességében egy izgalmas alapokkal rendelkező, pörgős történetet olvastam, amiben kifejezetten eredeti színfolt a különlegességekre licitálás. Remélem, hogy az észrevételeimmel tudtam segíteni abban, hogy a szöveg kéziratként tovább fejlődjön.

További jó írást kívánok! 😊

Kiscsatári Zsófia